

Na poparcie swej skargi skarżąca podnosi cztery zarzuty, z których pierwszy oparty jest na naruszeniu formalnej legalności, mianowicie na naruszeniu rozporządzenia nr 695/1999 w związku z tym, że Komisja, zdaniem skarżącej, postanowiła odłożyć niektóre kwestie do późniejszego zbadania oraz naruszeniu art. 88 ust. 2 WE w związku z tym, że Komisja odmówiła wszczęcia formalnej procedury dochodzenia.

W zarzucie drugim skarżąca podnosi, że uznając środki związane z utworzeniem i funkcjonowaniem Banque Postale za niestanowiące pomocy państwa, Komisja popełniła kilka błędów w ocenie, między innymi w odniesieniu do korzyści gospodarczych przedstawionych w złożonej przez nią skardze do Komisji oraz że w konsekwencji naruszyła ona art. 87 i art. 88 WE.

W zarzucie trzecim skarżąca zarzuca Komisji, że zaskarżona decyzja jest wadliwa pod względem formalnym z powodu braku uzasadnienia dotyczącego odmowy rozpatrzenia istotnych zarzutów podniesionych przez skarżącą w jej skardze do Komisji oraz z powodu wewnętrznie sprzecznego i niewystarczającego uzasadnienia w odniesieniu do niektórych szczegółowych kwestii rozważanych w decyzji.

W zarzucie czwartym skarżąca podnosi, że Komisja naruszyła art. 43, art. 82 i art. 86 WE, ponieważ w swojej decyzji zaniechała ona dokonania oceny naruszeń swobody przedsiębiorczości i wolnej konkurencji, wynikających ze środków związanych z przedmiotem pomocy państwa wynikającej z książeczki oszczędnościowej A (livret A).

(¹) Dz.U. L 83, str. 1

Skarga wniesiona w dniu 3 kwietnia 2006 r. — SPM przeciwko Komisji

(Sprawa T-104/06)

(2006/C 131/84)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Société des plantations de Mbanga (S.P.M.) (Douala, Kamerun) [Przedstawiciel: adwokat B.-L. Doré]

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej:

— uznanie za dopuszczalne wszystkich jej żądań;

— stwierdzenie nieważności rozporządzenia Komisji (WE) nr 219/2006 z dnia 8 lutego 2006 r. otwierającego kontyngent taryfowy na przywóz bananów objętych kodem CN 0803 00 19 pochodzących z krajów AKP i ustalającego zasady zarządzania nim w okresie od dnia 1 marca do dnia 31 grudnia 2006 r.

— obciążenie Komisji całością kosztów postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W ramach zmian szczególnych uregulowań dotyczących kontyngentów w wymianie handlowej z państwami trzecimi, wchodzących w zakres środków organizacji rynku w sektorze bananów, rozporządzenie Rady Unii Europejskiej nr 1964/2005 z dnia 29 listopada 2005 r. (¹) między innymi powierzyło Komisji uprawnienie do przyjęcia środków niezbędnych do wykonania tego rozporządzenia oraz środków przejściowych dotyczących w szczególności zarządzania kontyngentem taryfowym w odniesieniu do bananów pochodzących z krajów AKP. Działając na tej podstawie Komisja utrzymała w mocy w rozporządzeniu nr 2015/2005 z dnia 9 grudnia 2005 r. (²), w odniesieniu do stycznia i lutego 2006 r., system wydawania pozwoleń na przywóz na podstawie historycznych ilości referencyjnych (³). Ponieważ rozporządzenie to z założenia miało charakter przejściowy, w dniu 8 lutego 2006 r. Komisja przyjęła rozporządzenie nr 219/2006 otwierające kontyngent taryfowy na przywóz bananów objętych kodem CN 0803 00 19 pochodzących z krajów AKP i ustalające zasady zarządzania nim w okresie od dnia 1 marca do dnia 31 grudnia 2006 r. (⁴). W rozporządzeniu tym Komisja ustaliła metodę zarządzania kontyngentem taryfowym, przewidującą korzystanie z kontyngentu zgodnie z porządkiem chronologicznym przyjmowania oświadczeń o dopuszczeniu do swobodnego obrotu (metoda „kto pierwszy, ten lepszy”) oraz zastrzegła tymczasowo część kontyngentu taryfowego na rzecz podmiotów gospodarczych zaopatrujących Wspólnotę w banany na mocy poprzednio obowiązujących uregulowań dotyczących przywozu. Rozporządzenie to jest przedmiotem skargi o stwierdzenie nieważności w niniejszym postępowaniu.

W ramach niniejszej skargi skarżąca utrzymuje, że zaskarżone rozporządzenie jest niezgodne z prawem z szeregu powodów, co jej zdaniem wynika z jego przepisów, zgodnie z którymi 60 % kontyngentu taryfowego jest zarządzane zgodnie nową metodą, a 40 % wciąż przez wydawanie pozwoleń na przywóz na podstawie historycznych ilości referencyjnych. Na poparcie skargi skarżąca powołuje te same zarzuty i argumenty, co powołane przez nią w skardze w sprawie T-447/05 (⁵).

(¹) Rozporządzenie (WE) nr 1964/2005 z dnia 29 listopada 2005 r. w sprawie stawek celnych w odniesieniu do bananów (Dz.U. L 316, str. 1).

(²) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2015/2005 z dnia 9 grudnia 2005 r. w sprawie przywozu bananów pochodzących z krajów AKP w ramach kontyngentu taryfowego ustanowionego rozporządzeniem Rady (WE) nr 1964/2005 w sprawie stawek celnych mających zastosowanie do bananów w styczniu i lutym 2006 r. (Dz.U. L 324, str. 5).

(³) Skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności tego rozporządzenia w sprawie T-447/05.

(⁴) Dz.U. L 38, str. 22.

(⁵) Por. komunikat w Dz.U. 2006 C 74, str. 24.